

havde hørt om deres Giftermaalsforberedelse, gjorde hende blot endnu lidenskabeligere opsat paa igen at komme paa Tomandshaand med ham. Hun undte ikke Jakobe denne dejlige, stærke Mand med den røde Mund. Erindringen om hans store Læbers fugtige Varme havde til Tider kunnet gøre hende ganske vild af Længsel.

Og saa kom han heller ikke idag!

Nanny var ikke den eneste, der havde ventet ham med Utaalmodighed. Indtil for kort siden havde Ivan spaseret rastløs frem og tilbage ude paa Terrassen og hvert andet Øjeblik set paa sit Ur.

Han havde haft en meget vigtig Meddelelse at gøre ham. Han havde om Eftermiddagen modtaget et Brev fra Overretssagfører Hasselager, hvori denne anmodede om at faa Pers Adresse opgivet, da han og Proprietær Nørrehave og nogle andre Mænd gerne ønskede en Sammenkomst med ham allerede den næste Dag. Ivan havde ment, at han paa denne Tid af Dagen sikrest vilde træffe Per her; men da han fik at vide, at der var kommen Telegram til Jakobe, forstod han, at det betød Afbud fra ham; og han havde da skyndt sig til Jernbanestationen for mulig at finde ham inde i Byen.

Det var imidlertid bleven næsten mørkt i Stuen. Husjomfruen kom ind og lukkede Havedøren;